

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 820  
van **EMMILY TALPE**  
datum: 3 juni 2021

---

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

---

*Import vismeel en -olie - Gebruik in landbouw en aquacultuur*

In een nieuw rapport pakt Greenpeace uit met de stelling dat de producenten van vismeel en visolie voor de Europese en Aziatische markt de bevolking van West-Afrika van een belangrijk deel van haar voedsel beroven en bijdragen tot de plundering van de visbestanden. Concreet zou ongeveer 500.000 ton vis die op het bord van 33 miljoen mensen zou kunnen belanden, elk jaar verwerkt worden tot vismeel en visolie voor sectoren als aquacultuur, landbouw, voedingssupplementen, cosmetica en veeteelt. Deze praktijk brengt volgens het rapport van Greenpeace niet alleen de voedselzekerheid van de kustgemeenschappen in Mauritanië, Senegal en Gambia in gevaar, maar berooft ook de gemeenschappen op het vasteland in Mali en Burkina Faso van een van hun belangrijkste bronnen van eiwitten.

Greenpeace wijst er tevens op dat er volgens de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) bij de belangrijkste vissoorten die voor de productie van vismeel en -olie worden gebruikt, sardine- en haringsoorten, overexploitatie is. Zoals gebruikelijk hebben de cijfers waarmee Greenpeace uitpakt niet betrekking op lidstaten of regio's, maar op Europa en mondiaal niveau. Zo zou de Europese Unie de belangrijkste afzetmarkt voor deze producten zijn. In 2019 ging meer dan 70 procent van de in Mauritanië geproduceerde visolie naar de EU. China, waar de vraag naar vismeel is geëxplodeerd als gevolg van de toegenomen behoeften in de aquacultuur, is ook een belangrijke bestemming.

1. Hoe groot is het aandeel van Vlaanderen en/of België in het afnemen van vismeel en visolie uit West-Afrika voor aquacultuur, landbouw, voedingssupplementen en veeteelt? Graag de absolute cijfers en het relatieve aandeel in EU-verband.
2. Is het aandeel van Vlaanderen en/of België in het afnemen van vismeel en visolie uit West-Afrika groeiend?
3. Vlaanderen heeft tot nu toe een relatief kleine aquacultuurproductie, maar is wel van plan die productie op te trekken. Daarbij ligt de nadruk op duurzame productie.
  - a) Welke impact wordt er door een groeiende aquacultuurproductie in Vlaanderen verwacht op de import van vismeel en visolie vanuit West-Afrika?
  - b) Zal er in het kader van een verduurzaming van de aquacultuur gezocht worden naar alternatieven voor dit vismeel en deze visolie?
4. Welke plaats is er nog weggelegd voor de import van vismeel en visolie uit West-Afrika in de verduurzaming van onze landbouw, voeding en veeteelt?

5. Wordt er ook op Europees niveau, meer bepaald binnen het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), gezocht naar alternatieven voor geïmporteerd vismeel en visolie uit West-Afrika voor gebruik binnen de aquacultuur, landbouw, voeding en veeteelt?

**HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

---

**ANTWOORD**

op vraag nr. 820 van 3 juni 2021

van **EMMILY TALPE**

---

1. Mijn administratie beschikt niet over de nodige data om deze vragen te kunnen beantwoorden.
2. Mijn administratie beschikt niet over de nodige data om deze vragen te kunnen beantwoorden.
3.
  - a. Mijn administratie heeft geen zicht op de herkomst van het gebruikte vismeel en de visolie in aquacultuur. Daarnaast moet worden opgemerkt dat een gedeelte van de verwachte groei van de Vlaamse aquacultuurproductie afkomstig zal zijn vanuit de marieneaquacultuursector. Gelet op de inhoud van het Marien Ruimtelijk Plan (2021 – 2026) moet maricultuur het eutrofiëeringsniveau in de concessiezone verminderen. Dit betekent dat in principe bijna uitsluitend extractieve aquacultuur mogelijk is (bijvoorbeeld mosselen of algen), waarbij niet gevoederd wordt en er dus sowieso geen toegenomen import van vismeel en visolie zal zijn.
  - b. De algemene verduurzaming van de Vlaamse aquacultuursector betreft eveneens het voeder. Dit betekent concreet dat er inderdaad mogelijkheden zullen zijn om toegepast onderzoek uit te voeren naar alternatief voeder van duurzame oorsprong (bv. algen, insecten, etc.). Een goed voorbeeld van een Vlaams aquacultuurbedrijf dat reeds een volledig plantaardig dieet toepast, is het bedrijf Aqua4C (productie Omegabaars).
4. De eiwitstrategie 2021-2030 heeft tot doel om het lokale (Vlaams/Europees) aanbod aan eiwitten te verbreden en verduurzamen, en dit zowel voor de toepassing in humane voeding als in diervoeder. Meer lokale eiwitten, betekent ook minder import van buitenlandse eiwitten. Eiwitten die toch nog van andere continenten aangevoerd worden, zullen moeten voldoen aan duurzaamheidscriteria.
5. Ook in kader van het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid wordt bekeken of extra stimulansen kunnen gegeven worden aan de teelt van lokale, voornamelijk plantaardige, eiwitbronnen. Dit moet het eigen eiwitaanbod verbreden en vergroten, waardoor we minder afhankelijk worden van buitenlandse eiwitbronnen zoals soja, vismeel, enz.

Daarnaast draagt ook de onderzoeks- en bedrijfswereld (in Vlaanderen en Europa) bij aan deze shift. Door vele onderzoeksprojecten rond insecten, algen, microbiële eiwitten, plantaardige eiwitten, hergebruik van reststromen ..., stijgen de slaagkansen voor alternatieve en lokale eiwitbronnen voor zowel humane als dierlijke voeding.